

Interview med formanden Søren Christensen – den nye formand for Frederiksværk Sejlklub

Af Jan Hovald Petersen

Søren Christensen er som nyvalgt formand meget orienteret mod at skabe en god samlende klub med gode aktiviteter såsom en levende og attraktiv Ungdomsafdeling. Også Seniorafdelingen får gode kommentarer.

Velkommen, Søren!

Velkommen til vores nybagte formand – jeg må vel godt kalde dig nybagt stadigvæk her midt i januar måned. Kan du fortælle lidt om dig selv og om hvordan du ser opgaven.

Det bliver en kort præsentation af mig selv, - lidt om min baggrund – som jo ikke er det interessante, og mere om fremtiden som er det spændende!

Hvis vi trods alt skal kikke en lille smule tilbage, så er det fordi læseren dermed kan få en fornemmelse af, hvad jeg er for en person.

Jeg er uddannet jurist, er gift med Inge som er lærer og jeg har haft forskellige jobs i al hovedsagen indenfor den offentlige sektor.

I korthed: Jeg startede hos overborgmesteren i København, har derefter været kommunaldirektør i Randers kommune, så blev jeg departementschef i Finansministeriets Administrations og Personale Departement, det er her, der arbejdes med statens arbejdsgiverrolle og med at modernisere og effektivisere den offentlige sektor.

Derefter Stiftsamtmænd i København, så generalsekretær for Nordisk Ministerråd, som danner rammen om det officielle nordiske samarbejde. Det er en 'lille historie' som har et årligt budget på omkring 700 mill. kr og har et par og tyve fællesnordiske institutioner rundt omkring i alle de Nordiske lande. Det var jeg i 6 år indtil 2003, derefter kommitteret i Udenrigsministeriet, hvor jeg var stedfortræder for den nordiske samarbejdsminister og arbejdede med nordiske spørgsmål, med de baltiske lande og med Færøerne og Grønland. Mit sidste job var som Rigsombudsmand på Færøerne, hvor vi var i 3 år inden jeg gik på pension som 67-årig. Herefter slog vi os ned i vort sommerhus i Asserbo.

Sejlads

Jeg har rykket en del rundt både her i Danmark og andre steder i kraft af mit arbejde, så jeg har været medlem i adskillige sejlklubber – jeg har sejlet med egen båd siden 1976. Jeg har været medlem i sejlklubber i Randers, i Ebeltoft, hvor jeg flyttede båden til for at komme ud i lidt mere frit farvand og i Jyllinge, da vi flyttede til hovedstadsområdet. Jeg lå i Jyllinge fra 86 til 98 med min båd som på det tidspunkt var en Rasmus 35.

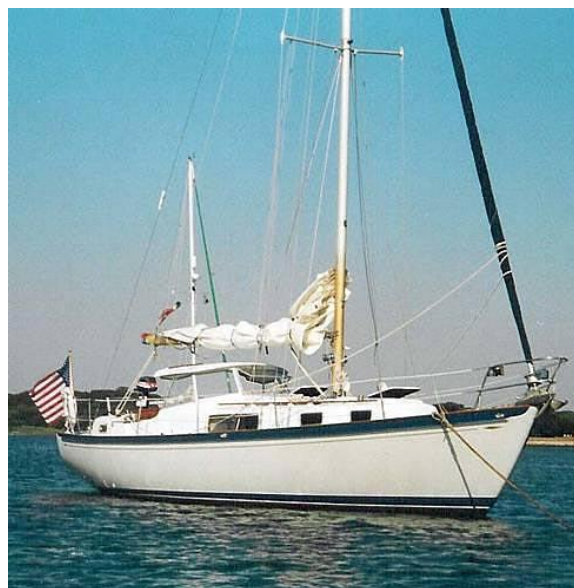
Min første båd var en Bianca 27. Langkølet, solid båd som kan tage en masse luft, men 'absolut ikke kan krydse', så vi skiftede den ud i 1982 med en Rasmus 35, som vi var vældig glade for.

Eksempler:

Til venstre: En langkølet Bianca 27

Til højre: En Rasmus 35, tydeligvis hjemmehørende i USA

I 1998 var jeg nød til at sælge Rasmussen fordi jeg simpelthen ikke havde tid til at sejle. Jeg rejste så meget i det job jeg havde på det tidspunkt – det var ca. 140 rejsedage om året stort set over hele jorden, så der var ikke rigtig mulighed for at passe båden. Men det varede alligevel ikke længe, så kunne jeg ikke undvære at have et eller andet at sejle i, så i 2002 købte jeg en LM23 og den blev så anbragt her i Frederiksværk.

JHP: Selv om du boede i Jyllinge?

Jeg boede i Roskilde på det tidspunkt. Vi havde sommerhus i Asserbo, så det passede fint. Jeg startede i Sejlklubben og i haven som andelshaver i 2002 og det var med den lille båd. Jeg måtte så 'futte' til Færøerne, det var i 2005, og solgte

Eksempel på en LM 23 motorsejler

båden. Jeg havde åbenbart sat prisen rigtig, for det tog mindre end en uge at sælge den.

Færøerne og en interessant kutter fra Frederikssund

Vi var på Færøerne i 3 år. Der havde jeg i øvrigt et tjenesteskib. Det er ikke så mange gange man har den mulighed – det var en ca. 50 fods kutter, som har en interessant historie, som jeg i øvrigt er i færd med at skrive.

M/k Thorshavn ved kaj i Thorshavn på Færøerne.

JHP: En træbåd kan jeg høre?

En træbåd, ja! Den er bygget i Frederikssund i 1940 og den kunne derfor ikke komme til Færøerne, da øerne var besat af englænderne og vi i Danmark var besat af tyskerne. I stedet blev den brugt hernede i kystbevogtningstjenesten frem til flåden blev sænket d. 29. august 1943. Efter flådens sænkning beslaglagde tyskerne den og den blev formentlig anvendt af den tyske havnekommandant i Esbjerg frem til krigens afslutning i maj 1945. Thorshavn blev istandsat i 1945 og i november 1945 'dampede' den så af til Færøerne, hvor den har været siden. Den har dog haft et par korte afstikkere til Danmark, Norge og Skotland..

Kapsejlads

Og ellers kan jeg sige, at jeg som sejler har været tursejler altovervejende. Men jeg har dog sejlet noget kapsejlads, startende med kapsejlads på Århusbugten med en af mine venner. Og har sejlet en del Sjælland Rundt den gang mange sejlede Sjælland Rundt, dog aldrig med min egen båd men med andre både. Og den jeg husker og holder mest af er en One Off, der blev bygget af Molich i Hundested.

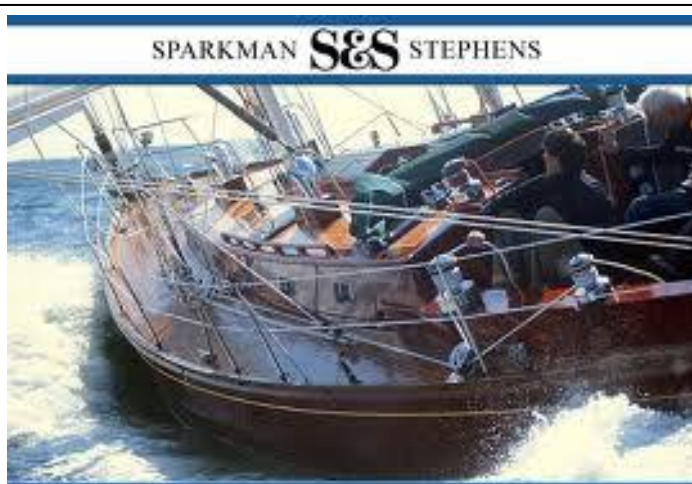
JHP: Men træbåd kan jeg forstå?

Det var 39 fods båd i blank mahogni. Den sejlede rigtig – rigtig godt. Det var en Sparkman af Stephens konstruktion, så det var fint.

Design duoen Sparkman and Stephens er et godt navn i sejlsportskredse især i England. Deres design-era er fra sidst i 1920-erne til langt op i vor tid.

Den viste sejlbåd er en 40' cruiser i mahogni – kan man lide træ, så er en sådan båd det ultimative. S & S både sælges i dag, men ikke til helt lave priser.

Vedligehold: Træbåde er krævende, selv om de er lavet af de bedste materialer.

JHP: Du er også den generation, der som jeg godt kan få lidt hjertebanken, når du ser en lækker lakeret træbåd af mahogni?

Ja, det kan jeg godt love dig!

Da jeg kom hjem fra Færøerne, købte jeg den båd, jeg har i dag, som er en 31 fods Bavaria cruiser, dejlig båd*, letvejsbåd, men sejler fint med fuld sejlføring i alt under 8 sekundmeter.

Hvis vinden kommer over det skal man reducere sejlene lidt. Men det er jo en ren luksus i forhold til det jeg startede med i 1976.

*Smuk som hun ligger der, 'Havhesten'

JHP: Har du så under vejs følt dig tvunget til at få nogle sejlerbeviser?

Jeg har ikke følt mig tvunget til det, men jeg har da taget duelighedsbevis i sin tid. Og jeg har også diverse radiocertifikater. Jeg havde nu været ude at sejle før jeg fik duelighedsbeviset.

Sejlklubben

Hvis vi ser lidt på sejlklubben. Man kan sige, at når man som jeg har tiden og føler, at jeg også har evnen til at gøre noget for fællesskabet så synes jeg at det er en pligt at gøre det. Jeg blev opfordret til at gå ind i bestyrelsen for en ca. 4 år siden. Jeg sagde ja til det og påtog mig jobbet som sekretær samt det at være sejlkubbens repræsentant i havnebestyrelsen.

Jeg havde forinden påtaget mig opgaven at skrive lidt artikler til DSS sammen med dig og endelig, at være formand for vores sponsorudvalg!

Sponsorpenge til ny RIB båd:

Det lykkedes, heldigvis, da det ikke er særlig let at være ude med 'raslebøssen'.

Jeg tror ikke at det er særlig nemt nogensinde, men det kræver, at man har en overbevisende historie.

JHP: En meget vigtig opgave!

For at skaffe penge hjem for at vi kunne få en RIB-båd til Juniorafdelingen.

Når der skal skaffes sponsorbidrag er det vigtigt at have en god sag og ikke mindst en betydelig vedholdenhed, hvis der skal komme penge ud af det. Det lykkedes dengang og det var jeg glad for.

Hvis vi kigger på den nuværende situation, så var det sådan, at min forgænger Niels Pedersen havde været formand i 6 år og gjort en kæmpe indsats. Niels kunne med fuld rimelighed sige, at nu måtte der andre kræfter til. Og han var meget optaget af, at det blev en der var villig til og kunne løfte opgaven. Det kræver både vilje og evne at lægge tid og kræfter i sådan en formandsopgave. Der er faktisk mere end man umiddelbart tror, der skal holdes sammen på. Jeg havde jo fået en fornemmelse fra bestyrelsesarbejdet, men jeg havde sagt til Niels, at jeg ikke lige syntes det skulle være mig der skulle løfte opgaven, jeg så gerne at en der var yngre kom til.

Det begrundede jeg med, at hvis jeg skulle sidde nogle år, så syntes jeg selv, at jeg ville blive for gammel til at tilføre den dynamik, som jeg mener skal til i en klub som vores! Men det blev mig alligevel og selv om jeg har ganske mange år på kalenderen, så håber jeg, at jeg alligevel har evnen til at tænke nyt og kreativt og drive klubben fremad på en måde, som medlemmerne sætter pris på.

Udfordringerne:

Og hvad er så de store udfordringer? Den aller væsentligste udfordring er en generel udfordring som alt idrætsliv i Danmark har i dag, nemlig den at mange begynder at opfatte idrætsklubber, herunder sejlklubber, som noget, der befinder sig på det kommercielle marked. Man betaler for at få nogle ydelser, men der er ikke noget, man selv skal bidrage til som medlem udover kontingentet – man betaler fordi det er noget man bliver nødt til, da man nu engang skal være medlem af en klub her i Frederiksværk Havn. Og så bliver det nærmest opfattet som en slags 'skat', hvor spørgsmålet så er, hvad man egentlig får igen for sit kontingent og ikke, hvad man selv kan gøre for at bidrage til fællesskabet!

Den holdning har jeg sat mig for at prøve gøre op med, idet jeg mener, at det væsentligste for et klubliv er - hvis det overhovedet skal have nogen værdi for de mennesker, der er medlem af klubben – det er, at man får noget positivt ud af det menneskelige samvær, som vi har i klubben, og at man også får noget positivt ud af at yde et bidrag til klubben. Og det betyder, at jeg har en - skal vi kalde det – meget antikommerciel indstilling til vores klub.

For mig er det altså ikke et spørgsmål om at betale et kontingent og så er man fri for i øvrigt at gøre noget. For mig er det vigtigste, at medlemmerne af klubben er engagerede i at drive denne her klub fremad for fællesskabets skyld og på den måde får noget godt og noget positivt ud af klubben.

Det vil sige, at det er frivilligt arbejde med tre streger under frivilligt! Ellers er der ikke meget mening med klubben – ja, vi kunne faktisk med en sådan holdning logisk set i stedet 'lukke butikken' og blot betale til AMBA'et for at få lov at ligge i havnen!

Den nye generation af sejlere

Men det mener jeg, helt åbenbart vil være en DÅRLIG ide! Vi har som sejlere så mange glæder, så mange fantastiske oplevelser ved at sejle, så mange oplevelsesmuligheder som vi har en forpligtigelse til at give videre til en ny generation, til de unge sejlere – det er derfor vi har juniorarbejdet og sejlerskolen. Vi kender alle glæden ved at stryge af sted for fulde sejl, med sol i cockpittet og fornemme, at der ikke er en mere lykkelig tilstand her på jorden end at sejle.

Og dette må vi altså formidle videre til andre. Og sejlsport er jo ikke noget man lige uden videre kan dyrke som f.eks. at løbe eller at sætte sig op på en cykel! Det kræver faktisk, at man lærer det. Det kræver mere end som så – det er indviklet. Alt lige fra at kunne passe sin båd til at kunne sine søvejsregler, til at have fornemmelsen for hvordan en båd sejler sikker og godt og helst også hurtigt. Alt det, det kræver uddannelse. Derfor er der nogle der skal tage hånd om de unge og kommende sejlere, sådan som vi også gør det i Juniorafdelingen og i sejlerskolen. Får dem igennem de våde dukkerter og det ubehagelige, får dem til at opleve de meget positive og helt sublime oplevelser ved sejlads. Og derfor lægger jeg meget vægt på at vores juniorafdeling fortsat kan fungere og kan tiltrække mange unge mennesker som i fremtiden kan blive sejlere, og kan blive dem, der på et eller andet tidspunkt fylder vores bådpladser op her i havnen.

Og man kan måske være så fræk at sige, jamen der skal også være nogen til at købe vores både, når vi engang skal til at sælge dem.

Det ville ikke kunne lade sig gøre, hvis man bare opfattede det her klub- og sejlerliv som noget man bare kunne betale sig fra.

Vi sætter klubbens materiel til rådighed, bruger den tid der behøves for at træne dem og så glæder os over, at det lykkes, når de sejler.

Skolebåden – 'Den Nihalede Kat' får nyt liv!

På samme måde er det vigtigt, at vi får vores skolebåd ud at sejle igen. Det er så heldigvis sådan, at der er et lille hold, der har taget opgaven: Nu går vi i gang og tager fat og får istandsat den båd, som faktisk ikke har haft det godt, fordi den har ligget på land i et par år og fået masser af vand indenbords, så den ser ikke godt ud. De knokler løs på den, den er kommet ind i en hal og vi har i bestyrelsen de bedste forhåbninger til, at det skal lykkes og at den kommer i gang her i 2015. Vi har allerede fået de første tilmeldinger til sejlerskolen.

JHP: Den med navnet: "Den Nihalede Kat"?

Ja, " Den Nihalede Kat"!

JHP: Den har nok mange flere liv end det ene?

Så jeg nævner de her ting som jeg ser som væsentlige.

Så anser jeg det også som væsentligt, at vi de seneste år har fået et mere levende klubliv end vi faktisk længe har haft! En af vores mest succesfulde aktiviteter er Seniorklubben som mødes her hver tirsdag til en hyggelig snak og noget frokost og de særlige arrangementer vi har haft såsom et Julearrangement og vi har haft vores Nytårskur med meget stor tilslutning, med fantastisk god stemning. Sidste gang var der over 60 af klubbens medlemmer som mødte op og havde det hyggeligt med hinanden en hel eftermiddag.

Klubarrangementer bl.a. kapsejlads

Det er også vigtigt med vore andre klubarrangementer som f.eks. vores kapsejlads, hvor vi hver onsdag i sejlsæsonen er på vandet og hvor vi lægger vægt på, at det jo ikke alene er kapsejlads, men også det hyggelige samvær efterfølgende, når man spiser sammen, mens vi kigger på resultatlister og gode billeder derudefra. Der får vi skabt mange gode forbindelser mellem klubbens medlemmer. Og vi har mange gode stunder sammen.

Også de fælles udflugter som f.eks. vore Pinseture. Vores sidste Pinsetur til Orø var en fantastisk succes. Vi havde et utroligt godt vejr og hele havnen på Orø var fyldt op med sejlere.

Det er også vigtigt, at vi har foredragsaftener. Det var en stor succes da Knud Erik og Lisbeth den 21. jan. meget levende og engageret fortalte mere end 50 af klubbens medlemmer om deres sommertogt i 2015 England rundt.

Alt det er udtryk for, at der er nogen i klubben, der gør en ekstra indsats for at skabe nogle gode rammer om fællesskabet som skal være:

Med al kraft at understøtte den form for fælles aktiviteter, hvad enten det er vores fælles svømning, vores frokost arrangementer her, vores Søndagsfrokoster, som vi jo har den første søndag i en måned, vores fredags grill-aftener o.s.v. – så gælder det om at få skabt en stemning om, at det her er noget vi synes i klubben er spændende og, at vi gerne vil være i hinandens selskab.

JHP: Det var faktisk meget og vigtigt for klubben. Så mange tak for et godt interview.

JHP

Aftenmatch i Juniorafdelingen